

Wypoczynek za granicą a środki z ZFŚS

Trybunał Konstytucyjny rozpoznał wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący ZFŚS (sygn. akt K 40/04). Dnia 28.03.2007 r. orzeczono, iż art. 2 pkt 1 oraz art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowych funduszach świadczeń socjalnych w zakresie, w jakim przepisy te uniemożliwiają pracownikom skorzystanie z usług świadczonych przez pracodawcę na rzecz różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej i sportowo-rekreacyjnej, jeśli są one świadczone poza terenem kraju, jest niezgodny z art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji RP. Niezgodność przepisów skutkuje utratą ich mocy w przedmiotowym zakresie.

Zwrócono również uwagę, że ograniczenie wolnego wyboru miejsca spędzania wypoczynku jest szczególnie dotkliwe w przypadku cudzoziemców, którzy pracują na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Uniemożliwia bowiem tym osobom korzystanie z usług i świadczeń Funduszu, jeżeli wypoczynek urlopowy spędzają w swojej ojczyźnie. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału nosi to znamiona dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, a to z kolei narusza konstytucyjną zasadę niedyskryminacji z jakiegokolwiek przyczyny.

W związku z tym, iż Trybunał Konstytucyjny nie określił terminu, w którym powołane przepisy tracą moc obowiązującą, nastąpi to z dniem opublikowania wyroku w Dzienniku Ustaw. Po ogłoszeniu wyroku przywrócone zostaje więc prawo przeznaczania środków z ZFŚS na realizację ww. usług świadczonych także poza granicami naszego kraju. Oznacza to, że jeśli do regulaminu Funduszu zostanie wprowadzone postanowienie o udzieleniu pomocy w zakresie różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej i sportowo-rekreacyjnej poza granicami Polski – korzystający z ZFŚS i spełniający warunki (kryteria socjalne) określone w tym regulaminie, będą mogli ubiegać się o dopłatę do tych rodzajów działalności socjalnej bez względu na miejsce ich świadczenia.